

Font dels Clotassos

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector Clotassos. Al peu de la C-26 / C/Teodor Miralles
Emplaçament Davant de cal Paraire. Barri dels Clotassos.

Coordenades:

Latitud: 42.13573
Longitud: 1.92678
UTM Est (X): 411307
UTM Nord (Y): 4665404

Classificació

Número de fitxa 08299 - 126
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1932
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada l'any 2010.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: 08300A001000590000SB
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dl., 03/12/2018 - 01:00

Descripció

Font ornamental construïda a l'entrada del poble al costat del rec dels Clotassos. Es tracta d'una font conformada per un frontó de maçoneria arrebossat i capçat per maons ceràmics. Els maons estan distribuïts decorativament amb una doble cornisa, i muntats a la part central sobre un frontó arrodonit. La meitat inferior fa un estuc de morter gravat. La font es va repintar (color roig els maons i blanc l'arrebossat) i es va substituir l'estuc gravat per un aplacat de pedra fins a l'alçada de l'aixeta (2010). En aquesta intervenció també es va arranjar l'entorn de la font. Es va escapçar alguns arbres que amenaçaven l'espai i es va consolidar la taula i els seients de formigó amb forma de bolet. Aquest tipus de mobiliari urbà és típic dels anys 60 del s. XX. La forma de bolet dels seients és el que ha mutat popularment el nom de la font dels Clotassos per la font dels Bolets. El paviment al voltant de la font també va ser enllosat. Darrere el frontó s'observa una petita cisterna d'aigua parcialment enterrada al talús.

El principal element d'interès de la font rau en l'escut de pedra esculpit i col·locat sobre l'aixeta. En dit escut, ornamentat, es pot observar la llegenda: Vilada / 1932 / Font dels Clotassos. La llegenda flanqueja un rombe a tall d'escut en el qual trobem les quatre barres de la senyera al centre. L'escut ha estat pintat per ressaltar-ne els fons de les lletres i els colors de la senyera.

Observacions:

La pintura de l'escut permet una lectura més senzilla de la llegenda, però li resta l'atractiu de la pedra treballada.

Història

Si ens cenyim a la llegenda, la font es va fer construir l'any 1932, en ple fervor Republicà. Tal com descriuen Soca i Rumbo, algunes fonts es troben prop o enmig del nucli de població o d'altres indrets habitats, i algunes d'elles varen rebre una atenció especial durant el primer terç del segle XX, especialment durant la Segona República, quan a causa de les noves exigències sanitàries es van arranjar convenientment. És el cas de la Font dels Bolets i de la Font de la Vinya, bastides amb pedra i maons i d'un estil molt semblant.

Bibliografia

COSTA I SAVOIA, E. i TORT I DONADA, J. Vilada i la seva rodalia: guia geogràfica. Gestió i Serveis Socioculturals. Barcelona. 2003

SOCA I. i RUMBO A. Memòria del Mapa de Patrimoni Cultural de Vilada. Diputació de Barcelona. 2002

